

Erhvervsvirksomhed i en Kommune, men har sit Ophold i en anden Kommune, skal svare en vis Skat til den Kommune, hvor han driver sin Erhvervsvirksomhed. Jeg skal ikke komme ind paa at gøre Rede for, hvorledes denne Skat nærmere bestemmes, idet det vil være ærede Medlemmer bekendt, Bestemmelserne findes i Lov af 15. Maj 1903, §§ 10—14.

Der har, selvfølgelig navnlig i Købstadkommunerne, som er mest interesserede i saa Henseende, gennem en Aarrække været et stærkt Ønske om at faa disse i 1903 vedtagne Regler for Erhvervsbeskatningen, for den mellemkommunale Beskatning, ændret saaledes, at det blev muligt for Erhvervskommunen af de Personer eller, om man vil, de Virksomheder, som Talen er om, at faa noget mere i Erhvervsskat, end Tilfældet er efter den gældende Lov. Da der i sin Tid — formentlig i 1910 eller maaske allerede i 1909 — er nedsat en Kommission til Overvejelse af forskellige Spørgsmaal vedrørende den kommunale Beskatning, er det forstaaeligt, at dette blev et af de Punkter, som denne Kommission i særlig Grad maatte have og ogsaa havde Opmærksomheden henvendt paa. Saa snart der fra Kommissionen forelaa Forslag om forskellige Ændringer i de tidligere vedtagne Ændringer af Reglerne for kommunal Beskatning, blev der af mig som Indenrigsminister i Samlingen 1910—11 forelagt Lovforslag i alt væsentligt i Overensstemmelse med, hvad Kommissionen havde foreslaaet. Lovforslaget mødte velvillig Tilslutning i dette høje Ting, navnlig var der om den Del af Lovforslaget, som omhandler den mellemkommunale Beskatning, Erhvervsbeskatningen, saa omtrent Enighed i dette Ting, og der var Enighed om de to Hovedspørgsmaal, hvorom Striden tidligere havde staaet, og med Hensyn til hvilke der ogsaa i Kommissionen havde været — jeg vil ikke sige større Uenighed, men dog — forskellige Opfattelser af, hvor vidt man kunde gaa.

Af de to Hovedspørgsmaal gaar det ene ud paa en Udvidelse af Kredsen af dem, som kan inddrages under den mellemkommunale Beskatning, saaledes at man har en Erhvervsbeskatning, der i Stedet for nøje at holde sig til Erhvervsvirksomheder i Kommunen ogsaa medtager Personer, der er knyttede til Virksomheder i en Kommune, og som faar deres Lønning under den ene eller under den anden Form fra en saadan Virksomhed, men som har Bopæl i en anden Kommune. Jeg tror at turde sige, at der ikke alene i Kommissio-

nen, men ogsaa her i Tinget var Tilslutning til, at man burde inddrage denne nye Kreds under den mellemkommunale Beskatning. Det andet Hovedspørgsmaal var Spørgsmaalet om, hvorvidt man fremdeles ved Beregningen af den mellemkommunale Skat skulde benytte det, som efter Skatte-loven af 1903 hedder den kommunale Skatteprocent, eller om man skulde give Kommunerne Lov til ogsaa med Hensyn til den mellemkommunale Beskatning at anvende Ligningsprocenten. Man gik i Kommissionen ud fra, at overalt var Ligningsprocenten betydelig højere end den kommunale Skatteprocent. Det har for Resten ifølge senere Oplysninger vist sig, at om end dette er rigtigt, er Forskellen ikke saa stor, som man den Gang gik ud fra, idet man i alt Fald fra nogle Sider i Kommissionen mente, at den kommunale Skatteprocent kun var 50 pCt. af Ligningsprocenten. Ogsaa paa dette Omraade var der saavel i Kommissionen som her i Tinget, i alt Fald blandt det store Flertal, Tilslutning til, at man skulde give Kommunerne Ret til at anvende Ligningsprocenten ved Beregningen af den mellemkommunale Skat.

Lovforslaget, der, som af mig nævnt, ogsaa indeholdt en Række Bestemmelser vedrørende den personlige Kommuneskat i øvrigt og ogsaa vedrørende Statstilskuddet til Kommunerne, har senere foreligget for Landstinget i adskillige Samlinger, uden at det er blevet gennemført. Nu er der saa i Aar af den højtærede Indenrigsminister i Landstinget blevet forelagt et Lovforslag, som ogsaa hedder Forslag om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, men i hvis Titel er indføjet Ordet „midlertidig“, hvilket efter Lovforslagets Bestemmelser betyder, at Loven kun skal gælde for 2 Aar, og det er kun de Regler, der omhandler den mellemkommunale Beskatning, der er Genstand for Ændring i det foreliggende Lovforslag, med Undtagelse af en enkelt Bestemmelse, som jeg senere skal komme til.

Det Lovforslag, som i denne Samling er blevet forelagt i Landstinget af den højtærede Indenrigsminister, var i det væsentlige overensstemmende med, hvad der i sin Tid blev forelagt og vedtaget her i Folketinget. Der har i Landstinget været ikke ringe Strid om, hvorvidt man skulde gaa saa vidt i Retning af at inddrage en ny Kreds under den mellemkommunale Beskatning som af Skattekommissionen foreslaaet og af dette høje Ting vedtaget. Der